

Protestes, reivindicacions i repressió policíaca protagonitzen la nova mostra d'Antoni Miró, que es pot visitar fins al 15 de març a la Llotja del Peix d'Alacant. L'exposició, acompanyada de més de 30 retrats de personatges amb ressò públic, és l'última prova d'un artista compromès amb el seu temps i amb la funció social de l'art.

L'art de la protesta, l'art del rostre

En els últims tres anys, els carrers i les places de nombrosos indrets arreu del món han estat ocupats per masses de gent lluitant i reivindicant els seus drets, en una realitat convulsa i també global.

Antoni Miró no solament no ha estat aliè a aquest context, sinó que l'ha portat a la seua producció artística, en contacte constant amb la realitat. Sota el títol "Mani-Festa", la mostra recull 60 obres de l'artista alcoià que apropen l'espectador a la contestació social per les implacables conseqüències de la crisi i la gestió dels governants. L'exposició es completa amb "Personatges S/T", 30 retrats d'escriptors, músics, pensadors i polítics que han tingut una influència en la vida personal i artística de Miró. Convençut del poder de conscienciació i comunicatiu de l'art, les seues pintures esdevenen símbols de situacions límit i testimonis directes de la realitat. Miró ha volgut representar la ira, el temor i el dolor en les mirades congelades dels seus llenços. La inspiració de la seua obra sorgeix a partir de fotografies que l'han impactat i que l'artista ha modificat amb diverses tècniques fins a fer-les seues, en un joc amb la llum, les ombres i el moviment. Només una, l'obra *Primavera Valenciana*, ja s'havia exposat a l'IVAM, l'any 2012. Les 59 restants són inèdites. A més de les protestes estudiantils de València, Antoni Miró fa un recorregut per esdeveniments que han agitat les consciències els últims temps

ANTONI MIRÓ

Una de les obres de la mostra de Miró.

com les protestes a Hong Kong, Grècia, Rio de Janeiro o Turquia, els enfrontaments a Palestina o el Caire, així com les manifestacions per la independència a Barcelona, o per la fi dels desnonaments.

Una mirada crítica. Si hi ha un tret característic en l'obra d'Antoni Miró (Alcoi, 1944) és la seua mirada crítica. Ja als anys 60, quan comença a dedicar-se íntegrament a la pintura, es pot reconèixer el seu missatge de denúncia del patiment humà, que va situar la seua obra

dins del realisme social i del moviment artístic denominat "crònica de la realitat", inserit als corrents internacionals del pop-art i del realisme. Davant la falta de llibertat dels últims anys de la dictadura, Miró optà per crear sèries d'influència expressionista com "Les Nues", "La fam", "Els Bojos" o "Vietnam". A partir dels anys 70, amb treballs com "L'Home" i "Amèrica Negra" va establir les bases de la temàtica social que ha protagonitzat les seues pintures fins ara. Miró, a partir d'escenes quotidianes o fets històrics crea obres que rebutgen tota mena d'opressió i clamen per la llibertat i la solidaritat humana. Així, a "Mani-Festa" podem veure un jove sagnant per la brutalitat policíaca com el plor comovedor d'unes dones palestines a Cisjordània. Recrea els gestos de dolor, els cops i el sofriment dels manifestants mitjançant l'acrílic i aconseguix una nova proximitat a la imatge fotogràfica, en una crònica de la revolució social dels últims anys.

Joan Fuster, Miquel Martí i Pol, Isabel Clara-Simó, Che Guevara o Ovidi Montllor són alguns dels personatges que protagonitzen els retrats de la segona part de l'exposició. L'artista recull una galeria feta al seu estudi al Mas Sopalmo d'aquells que l'han influenciat i fet pensar al llarg de la seua trajectòria. I, també, personatges clau en les reivindicacions socials de les últimes dècades. Així retrata amics, coneguts, tant escriptors o figures de la Nova Cançó com perfils internacionals que l'han inspirat. La mostra és una de les activitats de la recentment creada Càtedra d'Art Contemporani Antoni Miró de la Universitat d'Alacant en col·laboració amb els ajuntaments d'Alcoi i d'Otos.

Sara Díaz